

عربی، زبان، قرآن ۳

قواعد حروف مشبیه بالفعل (۱ از ۴)

جمله در زبان عربی به دو شکل جمله فعلیه و جمله اسمیه وجود دارد.

جمله فعلیه: به جمله‌ای که با هر نوع فعلی (ماضی، مضارع، امر و...) شروع شود.

جمله اسمیه: به جمله‌ای که با هر نوع اسمی (اسم‌های معمولی، ضمیر منفصل، اسم‌اشاره، اسم‌های پرسشی، موصولات و...) شروع شود و دارای «مبتدا» و «خبر» باشد.

مبتدا: تک اسمی است که غالباً در ابتدای جمله می‌آید و نیاز دارد در مورد آن توضیحی داده شود.

خبر: «کلمه» یا «عبارتی» است که غالباً بعد از مبتدا می‌آید و معنای «مبتدا» و در نهایت جمله را کامل می‌کند. خبر در جمله اسمیه به سه شکل دیده می‌شود:

(۱) خبر از نوع مفرد (تک اسمی)

(۲) خبر از نوع جمله

(۳) خبر از نوع شبه جمله